

FAKE - CHILD - SOLD - YOU - FUCK

Lukáš Novák

ODRAZ - POP - OKO - NÁVRAT - KOULE

Okno

John Berger se ve své slavné práci *Ways of Seeing* snaží poukázat na to, že dívání se, je vždy aktem jisté volby. Píše zde: „*Vztah mezi tím, co vidíme a tím, co víme, není jednou provždy určen.*” Symbol vidění Lukáš již načrtl ve svém objektu *Candy Flu*, ale na výstavě v Kvalitári se stává metafora očí naprosto dominantním prvkem. Směr pohledu determinuje galerijní prostor a do jisté míry navádí diváka, kam má on směřovat jeho oči.

Návrat

Když se podíváme na Lukášovu designérskou tvorbu genalogicky, zjistíme že způsob jakým mnohdy postupuje, je vrácení se k technikám poměrně starým, ale v současnosti sporadicky užívaným. Prvně tohoto principu využil v cyklu *Ultra Fragile*, kde pracoval s technikou razícího válce, kterým vpisoval do tekutého skla typografickou zprávu. Jeho zrcadla zase navazují na sklavnou tradici muránského skla, kterou propojil s vizuální tematikou závodních aut. Snad nejvýraznějším návratem upozornil na starou sklářskou techniku využívající lithyalin ve své kolekci *Lost and found*. Tento princip transformovaných archivních technik je na designérském poli více než záhodný, neboť exploze nových technologií je obrovská, často však postrádá hlubší smysl.

Koule

Sféra je vším - tím neultimátnějším tvarem v našem vesmíru. Není dokonalejšího tvaru, než je koule. Perfektní a přesto může být zdánlivě primitivní, v tom spočívá její její dvojsečnost. Lukáš s principem koule záměrně pracuje v tomto duchu. Někdy ji použije jako sólový prvek, jindy je zdvojuje, nebo staví na sebe. V kontextu užitého umění, zejména pak sklářského, splňovala koule často roli světelného zdroje, protože dokáže šířit paprsek světla rozptílným způsobem. Veškeré přirozené světlo však pochází ze sféry.

Pop

Lukášův rukopis mnohdy obsahuje jednoduchá sémantická hesla, která vycházejí z poměrně jednoduchých asociací. Tato jednoduchost je však narušována vzájemnou kombinatorikou a nepřebornými možnostmi, jak tato hesla vzájemně skládat. Typografie spojená s gestikou je vlajkovou lodí pop-artu, ale i tzv. nízké kultury, která však často obsahuje dokonalé produkty. Tato hranice Lukáše velmi zajímá a je velmi sofistikovaně schopný nacházet v této oblasti nové syntézy.

Odras

V tvorbě Lukáše můžeme nacházet opětovné vrácení se k tradiční sklářské technice tvorby zrcadla. Zrcadlo je metaforou reflexe, zdvojení, sebezhlížení i vstupem do paralelního světa. Nejstarším zrcadlem je vodní hladina, první lidsky vyrobené je datováno zhruba do 6. tisíciletí př.n.l. coby vyleštěná obsidiánová deska. Skleněná zrcadla vznikala od středověku v Benátkách a přilehlých ostrovech Murano - Burano a od té doby se jejich vývoj nezastavil. Lukáš již několikrát použil rovinné zrcadlo (*Just Winners !*), ale také často pracuje se zrcadlovými povrchy konvexními, tedy vypuklými, které mění dopadající realitu rozbíhavou perspektivou (*Erb, Monster Beads*). Francouzský filosof Jaques Derrida nakonec připodobňuje zrcadlení k základnímu principu uměleckého vidění, protože samotný mimetický odraz je schopností reflektovat - tedy vidět jinak.